

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

Bohoslužba slova (části mše svaté)

Ahoj kamarádi sloužící u oltáře!

Doufám, že se máte dobře a že jste i díky naší tarsiciové rubrice stále dokonalejšími borci u oltáře a pomocníci, kteří se panu faráři nepletou pod nohy :-)!

1. Vstupní modlitbou skončila první část mše – vstupní obřady a následuje druhá část – **BOHOSLUŽBA SLOVA**. Jak již název napovídá, jedná se o naslouchání Božímu slovu, tedy vybraná četba úryvků z Písma svatého. Tyto úryvky jsou v celé církvi = na celém světě stejné. Všichni se posadíme.

2. Vybraný věřící čte čtení. Ve všední den se čte jedno čtení, v neděli a o slavnostech dvě. První je zpravidla ze Starého zákona.

3. Poté následuje zpěv žalmu. Žalmy se nacházejí také v Bibli a máme jich 150. Má ho zpívat zpěvák přímo od ambonu, když není zpěvák, tak se žalm přečte. Většinou z praxe většiny farností žalm zpívá varhaník nebo schola či sbor z kůru.

4. Druhé čtení je z Nového zákona, zpravidla z listů sv. Pavla.

5. Následuje píseň před evangeliem, při které sedíme, nebo zpěv aleluja s veršem, při kterém stojíme. V některých farnostech je i slavnostní průvod s evangeliářem, ve kterém jde jako první navikulář s thuriferářem, dále dva ministranti se svíčkami = ceroferáři a jáhen nebo kněz, který nese knihu evangeliář. Všichni stojíme, neboť se nese samotné slovo Boží.

6. Kněz nebo jáhen, ti jediní mohou číst evangelium, tedy úryvek z evangelií. V ročním cyklu A podle Matouše, v ročním cyklu B podle Marka a v cyklu C podle Lukáše. Jan se čte např. na Velký pátek a při jiných slavnostech a svátcích. Potom se posadíme a kněz nebo jáhen má **kázání** (promluvu, homilii) na téma, které jsme slyšeli v těchto přečtených textech.

7. V neděli a o slavnostech následuje modlitba vyznání víry (**crédo**). Tuto modlitbu zpíváme, nebo recitujeme a stojíme při ní. Při slovech: „Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“ skláníme hlavu (při daných slavnostech klekáme).

Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.

8. Poslední část bohoslužby slova jsou **přímluvy**, kdy Pánu přednášíme své prosby za církev a její potřeby, za svět, za trpící a za místní společenství.

Ferda Kuliferda

Půjdeme spolu do Betléma nebo do Starého Plzeňce?

„Půjdeme spolu do Betléma,“ řekl kdysi dávno v Nazaretě Josef Marii a šli. Co jiného mu také zbývalo, když se dověděl o nařízení císaře Augusta, že se v celé římské říši provede sčítání lidu a každý se musí dostavit do místa, odkud pochází jeho rod? Jestli si přitom zpívali, těžko říct. My si však tuhle písničku rádi o Vánocích zpíváme, protože je to jedna z mnoha krásných českých koled, které u nás ke slavení Vánoc neodmyslitelně patří.

Vánoce už budou zanedlouho, a aby nám to lépe uteklo, můžeme se zatím vypravit (alespoň na této stránce Tarsicia, ale kdo by chtěl, může to udělat i reálně) do Starého Plzeňce. Je to malé a hezké městečko asi 10 kilometrů jihovýchodně od Plzně a starší než ona sama, jak napovídá jeho název. Má bohatou historii sahající až do 10. století, stojí tam dva kostely a nad nimi stará rotunda (těch kostelů a kaplí bývalo v minulosti až osm!), vyrábí se tam známý Bohemia Sekt, který se vyvážá do celého světa, atd.

My tam však jdeme kvůli něčemu jinému, co souvisí právě s Betlémem. Ve Starém Plzeňci bývá totiž k vidění v době vánoční neobyčejně působivý Živý Betlém. Kde se tam vzal? Život mu vdechl už před více než 30 lety jeden z místních obyvatel, Josef Švéda. Časem se k němu přidalo mnoho dalších obětavců, z nichž stojí za to určitě jmenovat Pavla Kilbergra.

Jak to tedy bylo a jak to je dnes? V roce 1992 se Josef poprvé postavil na náměstí ve Starém Plzeňci s kytarou a začal zpívat koledy. Tehdy jen s několika betlémskými postavami u jeslíček a před pár přihlížejícími. A dnes? Staroplzeňský Živý Betlém je nezbytnou součástí adventu

a Vánoc v Plzeňském kraji a přitahuje stovky diváků z širokého okolí. Je to kompletní divadelní představení se vším všudy – profesionální osvětlení, mikrofony, hudební doprovod výborných muzikantů. V různých rolích se vystřídalo přes sto dětí. „A nejsou to jen místní, hrát přijíždí i herci odjinud,“ vypráví Josef, který je otcem početné rodiny s jedenácti dětmi. „Všechny prošly Živým Betlémem a některé dokonce několika rolemi. Účinkuje v něm kolem třiceti herců, většinou jsou to děti a rodiče z místní farnosti. V příběhu vystupují i živá zvířata – ovce, kozy, poníci a koně, kteří jsou nedílnou součástí scény příjezdu tří králů. V Praze u Karlova mostu, kde jsme vystupovali ve spolupráci s místním muzeem, s námi hráli dokonce i velbloudi,“ dodává.

Když se ke hraní časem připojila i celá rodina Kilbergrových, byl to obrovský zlom. Díky Pavlovi Kilber-

grovi a jeho velkému talentu pro psaní scénářů dostal betlémský příběh nový kabát. Nové byly ostatně i ty kabáty (kostýmy), některé z nich dokonce hrály i v Národním divadle. Podstata však zůstala vždycky stejná – ukázat Vánoce jako oslavu narození Spasitele, přinášet naději v lásku, která dokáže spasit svět.

Každý rok přináší nové zážitky i docela úsměvné momenty. „Snažíme

se hrát na různých místech. A pokaždé se snažíme oslovit místní. Ne vždy je Ježíšek z místní komunity, leckdy jím bývá i holčička,“ směje se Josef. Do příprav a samotného vystoupení se zapojují nejenom děti, ale i jejich rodiče. Betlémský příběh hrají na Štědrý den hned dvakrát a po odehrání obou představení se domů dostávají až kolem 17. hodiny.

„Jsem rád, že je pro nás Štědrý den rozhodně jiný než ve většině ostatních rodin, můžu říct, že rozhodně nemáme čas dívat se na pohádky,“ říká jeden z hlavních herců, Eliáš (syn Švédových), který ztvárňuje velitele římské jednotky.

Zkoušet se začíná většinou měsíc a půl před prvním vystoupením. Každý rok čeká staroplzeňský Živý Betlém také nějaká herecká obměna. „Jsem pevně odhodlán, že odrostlejší herci musí odcházet, aby přepustili místa mladším. Když jsme hráli v Regensburgu, děti se perfektně naučily celé texty v německém jazyce,“ chválí své malé svěřence režisér představení

Pavel Kilbergr, který má kromě spousty dalších věcí na starosti i herecká obsazení a kostýmy.

Staroplzeňský Živý Betlém je nádherným příkladem toho, jak lze víru a kulturní dědictví udržovat a předávat dalším generacím. Přináší radost a vánoční atmosféru nejen obyvatelům Plzeňska, ale i návštěvníkům z celé plzeňské diecéze, často i ze vzdálenějších míst. Pokud můžete, přijďte si na Štědrý

den zazpívat koledy a ponořit se do kouzelné atmosféry Vánoc buď na plzeňské náměstí Republiky (hned vedle katedrály – od 11 hod.) nebo přímo do Starého Plzeňce (tady se začíná ve 14 hod.), případně v dalších dnech i na jiná místa, jak se lze dočíst na internetových stránkách tohoto chvályhodného staroplzeňského „podniku“.

otec Jiří Barhoň

Ilustrace: Helena Filčíková